

บทที่ 4

ปัจจัยที่มีผลกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด

การศึกษาในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ด้วยวิธีการวิเคราะห์จำแนกพหุ ปัจจัยต่างๆที่นำเข้ามาศึกษาได้แก่ เพศ อายุ ขนาดครัวเรือน สถานภาพสมรส การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา กลุ่มเพื่อน รายได้ครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของนักเรียน ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะของชุมชน และการได้รับข้อมูลข่าวสาร โดยได้เพิ่มตัวแปรอิสระในการวิเคราะห์ส่วนนี้อีก 1 ตัวคือนำความรู้เรื่องยาเสพติดมาร่วมวิเคราะห์ในสมการสุดท้ายด้วยเพื่อพิจารณาว่าความรู้เรื่องยาเสพติดจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ปรากฏผลของการศึกษา ดังนี้

1. ลักษณะทางประชากร

1.1 เพศ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดกับตัวแปรทางด้านเพศของนักเรียนค่าที่ยังไม่ปรับ (ตัวแปรที่ 1.1) พบว่า เพศหญิงมีแนวโน้มที่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดน้อยกว่าเพศชาย (คะแนนเฉลี่ย 2.4 เปรียบเทียบกับ 5.3) และมีความสัมพันธ์ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศชายและหญิงมีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งทางสังคมและวัฒนธรรม โดยที่เพศชายกล้าคิด และแสดงออกในเรื่องเพศ การสูบบุหรี่ ดื่มสุราได้แต่เพศหญิงจะต้องเรียวร้อย เป็นกุลสตรีไม่สามารถจะแสดงออกได้มากนัก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเกศแก้ว ศรีงาม(2536) ที่พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อการใช้เวลาว่างแตกต่างกัน โดยที่เพศชายสนใจในการออกกำลังกายในขณะที่เพศหญิงสนใจในการอ่านหนังสือ ฟังวิทยุ ฟังเทปมากกว่า และเมื่อนำตัวแปรอื่นๆทางด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ 1,5,7,8) มาพิจารณาร่วมด้วย คะแนนเฉลี่ยระหว่างเพศหญิงและเพศชายก็ยังมีลักษณะคงเดิม และค่า Beta ลดลงไปเรื่อยๆในแต่ละสมการ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ก็ยังคงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า เพศหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดน้อย

กว่าเพศชาย จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และตัวแปรเพศมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

1.2 อายุ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดกับตัวแปรทางด้านอายุของนักเรียน (ค่าที่ยังไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่มีอายุมากกว่า มีแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า แต่นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงสูงสุดคือ นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี มีคะแนนเฉลี่ย 4.8 คะแนน รองลงมาคือกลุ่มอายุ 18-21 ปี และกลุ่มอายุ 14-16 ปี มีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดต่ำที่สุด และเป็นคะแนนที่ค่อนข้างต่ำ โดยระดับคะแนนที่ได้แตกต่างกันอย่างชัดเจนในนักเรียนกลุ่มนี้ ที่เป็นทั้งนี้เพราะนักเรียนในกลุ่มนี้อาจได้รับความรู้เรื่องยาเสพติดทั้งจากโรงเรียน ครู บิดามารดา รวมทั้งสื่อต่างๆ รวมทั้งมีการรณรงค์เรื่องยาเสพติดอย่างมาก นักเรียนกลุ่มนี้จึงได้รับความรู้ไปด้วย และทำให้มีพฤติกรรมดีกว่าเมื่อนำตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เช่น เพศ ขนาดครัวเรือน (สมการ 1) หรือตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อม (สมการ 5) เข้ามาพิจารณาประกอบแล้ว พบว่าความแตกต่างในคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดตามกลุ่มอายุยังคงเหมือนเดิม ผลการศึกษาดังกล่าวชี้แนะว่า ตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อม ไม่มีผลทำให้ตัวแปรอายุมีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดแตกต่างไปจากเดิม และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีอายุมากกว่าน่าจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ตัวแปรทางด้านอายุเป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนตัวแปรหนึ่ง

1.3 ขนาดครัวเรือน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างขนาดครัวเรือนกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด พบว่า นักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนที่มีสมาชิกในครัวเรือนในช่วงกลาง คือ 5-6 คน มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดน้อยกว่าขนาดครัวเรือนที่มีจำนวนสมาชิกมากกว่าและน้อยกว่า แต่คะแนนที่พบไม่แตกต่างกันมากนัก คือ 3.6 กับ 4.1 และ 3.8) ตามลำดับ เมื่อนำปัจจัยอื่นๆ เข้ามาพิจารณาประกอบ พบความแตกต่างในคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดระหว่างขนาดครัวเรือนยังมีลักษณะคงเดิมทุกประการในทุกสมการ และค่า Beta ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร และสิ่งแวดล้อมไม่มีผลต่อตัวแปร ขนาดครัวเรือนของนักเรียน ในการอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด และเมื่อนำตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม (สมการปรับ 7) พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนน้อยยังคงมีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่

ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนเล็กจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดน้อยกว่านักเรียนที่มีขนาดครัวเรือนใหญ่ (เปรียบเทียบนักเรียนที่มีขนาดครัวเรือน 1-3 คน และ 4-6 คน กับ 7-15 คน)

โดยรวมตัวแปรทางประชากรทั้งหมด สามารถอธิบายความผันแปรของความรู้เรื่องยาเสพติดของนักเรียนได้ร้อยละ 21.2 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2) ของสมการ (1)) เมื่อพิจารณาค่าของ Beta ซึ่งแสดงความสำคัญเชิงเปรียบเทียบ (relative importance) ของตัวแปรต่างๆ ในกลุ่ม พบว่า ตัวแปร เพศ และอายุ มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุด

2. ลักษณะทางสังคม

ลักษณะพื้นฐานทางสังคมของนักเรียน ที่การศึกษาครั้งนี้ได้ ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่าจะสะท้อนลักษณะทางสังคมของนักเรียน คือ สภาพครอบครัวของนักเรียน การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา กลุ่มเพื่อน

2.1 สภาพครอบครัว

การศึกษาตัวแปรระหว่างสภาพครอบครัวของนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างของการศึกษานี้กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ก่อนควบคุมตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ (สมการที่ไม่ปรับ) พบว่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 2 (คะแนนเฉลี่ย 3.4 เปรียบเทียบกับ 3.8) ตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ (หย่าร้าง แยกกันอยู่) มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดน้อยกว่านักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสสมรสและอยู่ด้วยกัน และเมื่อปรับปัจจัยอื่นๆ ทางสังคม (สมการ 2) หรือว่าปัจจัยอื่นๆ ทางสังคม เศรษฐกิจ (สมการ 6) หรือปัจจัยอื่นๆ ทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ (สมการ 7) หรือปัจจัยอื่นๆ ทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและความรู้เรื่องยาเสพติด (สมการ 8) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดกับสถานภาพสมรสยังคงอยู่ในทิศทางเดิม และความสามารถในการอธิบายการผันแปรเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในสมการที่ 2, 6 และ 8 คงเดิม (ค่า Eta และค่า Beta เท่ากับ 0.04 และ 0.06 กับ 0.05) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆ ทุกตัวรวมกันมีอิทธิพลที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน การที่พบว่า ความสัมพันธ์ตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากนักเรียน ที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสอื่นๆ (หย่าร้าง แยกกันอยู่) ทำให้เด็กต้องขาดบิดามารดา ขาดความอบอุ่น นอกจากนี้ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบิดามารดา และบุตรลดลงรวมทั้งอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ทำให้เด็กต้องปรับตัว ต้องช่วยตนเอง มีความมานะพยายามในการเรียนรู้ทุกสิ่งรอบตัว จึงทำให้เด็กมีความรู้ มีความเข้าใจในปัญหาบางประการ ได้ดีกว่านักเรียนที่บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสสมรส ดังนั้น จึงอาจสรุปได้ว่า สภาพครอบครัวไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

2.2 การศึกษาของบิดา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของบิดากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมีพื้นฐานความคิดว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อความรู้และการรับรู้ในเรื่องต่างๆ ของบุคคล และเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงย่อมมีโอกาสที่จะหาความรู้ และการปฏิบัติที่ดีต่อการดูแลตนเอง ซึ่งได้จากการอ่านหนังสือ หรือรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้มากกว่า ตลอดจนมีความสามารถในการคิด ประเมิน และไตร่ตรอง ในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะความรู้เรื่องยาเสพติด จึงทำให้มีความรู้ และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับยาเสพติดได้มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาค่ำกว่า ในการศึกษาครั้งนี้ ได้จำแนกระดับการศึกษา เป็น 3 กลุ่ม คือ ระดับประถมศึกษาต้นและต่ำกว่า ประถมศึกษาปลายถึงมัธยมปลาย และสูงกว่ามัธยมปลายขึ้นไป ผลการศึกษาในระดับ 2 ตัวแปร (สดมภ์ไม่ปรับ) พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่บิดาที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดมากกว่านักเรียนที่บิดาที่มีการศึกษาค่ำกว่า และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม (สมการ 6,7,8) ก็พบลักษณะยังคงเดิมและความสามารถในการอธิบายการผันแปร ไม่เปลี่ยนแปลงในสมการที่ 6 (ค่าEta =0.04 เป็นค่า Beta=0.04) กลับเท่าเดิมในสมการที่ 7 แสดงว่าปัจจัยอื่นทุกตัวรวมกัน ไม่มีผลในการกำหนดระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนและตัวแปรการศึกษาของบิดาไม่ใช่ตัวแปรที่สำคัญ

2.3 การศึกษาของมารดา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาของมารดากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน (สดมภ์ไม่ปรับ) พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาที่จบระดับมัธยมปลายขึ้นไปมีแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า และเมื่อปรับด้วย ตัวแปรทางด้านประชากร เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและความรู้เรื่องยาเสพติด (สมการ 6,7) แล้วพบว่าในกลุ่มนักเรียนที่มีมารดาจบการศึกษาระดับมัธยมปลายขึ้นไปมีแนวโน้มของคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดที่สูงขึ้น โดยความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่เป็นไปตามสมมติฐานและไม่มีความสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะมารดาในกลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่านั้นเมื่อมีโอกาสที่ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้นแล้วก็ทำงานนอกบ้านมากขึ้นด้วยโอกาสในการอบรมดูแลบุตร ได้อย่างทั่วถึงนั้นมีน้อยลงรวมทั้งในด้านความรู้ต่างๆด้วย เมื่อเด็กมีปัญหาไม่รู้จะปรึกษาใคร จึงหันเหไปคบกับเพื่อน และอาจชักนำไปสู่พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อยาเสพติดได้อย่างง่าย จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้มีพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อยาเสพติดมากกว่า

2.4 กลุ่มเพื่อน

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ของนักเรียน พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ (สมมติไม่ปรับ) กล่าวคือ นักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนไม่ใช้ยาเสพติด มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดต่ำกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนใช้ยาเสพติด ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะนักเรียนที่มีเพื่อนใช้ยาเสพติดจะถูกชักนำไปในแวดวงของผู้เสพยาได้โดยง่ายและด้วยวิธีการต่างๆถึงแม้จะไม่ถึงขั้นเสพยาโดยตรงแต่ก็อาจจะมีพฤติกรรมเสี่ยงซึ่งก็ได้ตั้งข้อสังเกตเอาไว้หลายประการ เช่น กินเหล้า สูบบุหรี่ เที่ยวกลางคืน เป็นต้น เมื่อปรับด้วยปัจจัยทางสังคมตัวอื่นๆ (สมการ2) ได้แก่ การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา สถานภาพสมรส พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเพื่อนยังคงลักษณะเดิม และเมื่อปรับด้วยปัจจัยอื่นๆ ทางสังคมและเศรษฐกิจ (สมการ6) หรือเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆทางประชากร สังคมและเศรษฐกิจ (สมการ 7) หรือปรับด้วยตัวแปรอื่นๆทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และความรู้เรื่องยาเสพติด (สมการ8) ก็พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความสามารถในการอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามแทบจะไม่เปลี่ยนแปลง (ค่า E_{adj} จาก 0.25 เป็น $Beta=0.25$ 0.26 0.27 และ 0.23 ตามลำดับ) แสดงว่าตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ ไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนและกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด มากไปกว่าตัวแปรกลุ่มเพื่อนเอง ซึ่งความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะสมการที่ 8 จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวแปรกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

เมื่อพิจารณากลุ่มตัวแปรทางสังคมทั้งหมดรวมกัน สามารถอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ได้ร้อยละ 6.8 (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กำลังสอง (R^2) ของสมการปรับ(2)) และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ $Beta$ ซึ่งแสดงถึงความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของกลุ่มตัวแปรทางสังคมแต่ละตัว พบว่า ตัวแปร กลุ่มเพื่อน มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมากกว่าตัวแปรอื่นในกลุ่มเดียวกัน รองลงมา คือ การศึกษาของมารดา และสภาพครอบครัว ($Beta = 0.13$ และ $= 0.06$ ตามลำดับ)

3. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะพื้นฐานทางเศรษฐกิจของนักเรียน ที่การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้เป็นตัวแปรที่คาดว่า จะสะท้อนลักษณะทางเศรษฐกิจของนักเรียน คือ รายได้ครอบครัว อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของนักเรียน

3.1 รายได้ครอบครัว

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของครอบครัวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ก่อนควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ (สคมกัไม่ปรับ) พบว่า รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือนักเรียนที่มีรายได้ครอบครัว 0-5,000 บาทต่อเดือน จะมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนในกลุ่มอื่นๆที่สูงกว่า ซึ่งความแตกต่างนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง แสดงว่ารายได้ครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญตัวหนึ่ง ในการกำหนดระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน เมื่อนำปัจจัยทางสังคม และเศรษฐกิจ (สมการ 6) เข้ามาพิจารณาร่วมด้วย หรือเมื่อนำปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และ สังคม (สมการ 7) หรือปัจจัยอื่นๆทางประชากร สังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และความรู้เรื่องยาเสพติด (สมการ 8) มาร่วมอธิบายแล้ว การอธิบายการผันแปรลดลงอย่างมาก กล่าวคือ Beta จาก 0.15 เป็น 0.07 และ 0.08 ในสมการที่ 7 และ 8 แต่ยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในสมการที่ 8 แสดงว่า ตัวแปรอื่นๆทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและความรู้เรื่องยาเสพติด มีอิทธิพลต่อรายได้ครอบครัวในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

3.2 อาชีพของบิดา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของบิดากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนที่ตกเป็นตัวอย่างของการศึกษารั้งนี้ ก่อนควบคุมอิทธิพลของตัวแปรอิสระตัวอื่นๆ (สคมกัไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขายเป็นกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่บิดาที่ประกอบ อาชีพด้านอื่นๆ ส่วนนักเรียนที่บิดามีอาชีพเกษตรกรรม มีคะแนน เฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดต่ำที่สุด ซึ่งไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจตัว อื่นๆ (สมการ 3) พบว่า ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพยังคงลักษณะ เดิม แต่เมื่อปรับด้วยปัจจัยอื่นๆทางเศรษฐกิจ และสังคม (สมการ 6) หรือเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆทางประชากร สังคม และเศรษฐกิจ (สมการ 7) หรือปรับด้วยตัวแปรอื่นๆทางประชากร สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและความรู้เรื่องยาเสพติด (สมการ 8) พบว่า นักเรียนที่บิดาค้าขายและทำงานด้านอื่นๆมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและบริการอย่างชัดเจน ซึ่งทิศทางความสัมพันธ์ยังคงมีลักษณะเดิม และ ความสามารถในการอธิบายเพิ่มขึ้น (ค่า Eta 0.09 เป็นค่า Beta 0.10) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกันมีผลที่จะก่อให้เกิดความ แตกต่างของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในสมการที่ 7

3.3 อาชีพของมารดา

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของมารดากับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ในนักเรียน พบว่า ในระดับ 2 ตัวแปร นักเรียนที่มารดามีอาชีพค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มารดามีอาชีพอื่นๆ ซึ่งความแตกต่างของคะแนนไม่ชัดเจนมากนักกับนักเรียนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและบริหาร (สคมกัไม่ปรับ) ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ความแตกต่างนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวอื่นๆ (สมการ3) และปัจจัยอื่นทางสังคม และเศรษฐกิจ (สมการ6) ความแตกต่างระหว่างกลุ่มอาชีพยังคงเดิมและเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆ ทางประชากร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความรู้เรื่องยาเสพติด (สมการ8) พบว่า นักเรียนที่มารดาประกอบอาชีพค้าขายมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงสุดเช่นเดิม ซึ่งความสามารถในการอธิบายการผันแปรมีทั้งลดลงและเพิ่มขึ้น (ค่า Eta 0.06 เป็นค่า Beta 0.11 0.08 และ 0.09 ตามลำดับ) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกัน ไม่มีผลสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

3.4 รายได้ของนักเรียน

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักเรียนกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ในระดับ 2 ตัวแปร (สคมกัไม่ปรับ) พบว่า ความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 1,000 บาท มีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดต่ำที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนที่มีรายได้เดือนละ 1,000-1,999 บาท ส่วนนักเรียนที่มีรายได้เดือนละ 2,000 บาทขึ้นไปจะมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงที่สุด และความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อปรับด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจตัวอื่นๆ (สมการ3)พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มรายได้ยังมีลักษณะเดิม และเมื่อควบคุมด้วยปัจจัยทางเศรษฐกิจ และสังคม (สมการ6) หรือเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆทางประชากร สังคม และเศรษฐกิจ (สมการ7) ก็พบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวยังคงเดิม และมีความสามารถในการอธิบายลดลง (ค่า eta 0.23 เป็นค่า beta 0.23 0.22 และ 0.12) แสดงว่าปัจจัยอื่นๆทุกตัวรวมกันมีผลสนับสนุนที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด การที่พบว่าความสัมพันธ์เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจาก นักเรียนที่มีรายได้นั้นอาจนำเงินส่วนที่มีเกินความจำเป็นไปใช้ในสิ่งที่ไม่สมควร เช่น สูบบุหรี่ กินเหล้า หรือเที่ยวกลางคืน อันเป็นช่องทางที่นำไปสู่ความประพฤติที่เสี่ยงต่ออันตรายต่างๆ รวมทั้งในเรื่องยาเสพติดด้วย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า รายได้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ ในทางบวก กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด

ตัวแปรทางด้านเศรษฐกิจรวมกัน สามารถอธิบายความผันแปร ของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 8.4 ตัวแปรที่มีอิทธิพล ในการกำหนด พฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนมากที่สุด คือ รายได้ของนักเรียน รองลงมา คือ รายได้ครอบครัว อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ตามลำดับ

4. ลักษณะทางสิ่งแวดล้อม

ลักษณะทางสิ่งแวดล้อมที่นำมาศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะของชุมชน และการได้รับข้อมูลข่าวสาร

4.1 ลักษณะการพักอาศัย

การศึกษาตัวแปรทางด้านลักษณะการพักอาศัยกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน(สคมภ์ไม่ปรับ) พบว่า คะแนนเฉลี่ยในกลุ่มนักเรียนที่พักอาศัยกับบุคคลอื่น ๆ มีแนวโน้มสูงกว่านักเรียนที่พักอาศัยกับบิดาและมารดา (คะแนนเฉลี่ย 4.5 เปรียบเทียบกับ 3.6) ระดับคะแนนแตกต่างกันอย่างชัดเจน และทำให้เห็นแนวโน้มของกลุ่มได้ และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อม (สมการ 4) พบว่าความแตกต่างยังมีลักษณะคงเดิมกับเมื่อยังไม่ได้ปรับ และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ก็ยังพบว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มที่พักอาศัยกับบุคคลอื่นยังมีลักษณะคงเดิม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักเรียนมาพักอาศัยกับบุคคลอื่น ๆ นอกจากบิดามารดาแล้ว นักเรียนกลุ่มนี้อาจมีการประพฤติปฏิบัติในหลายๆเรื่อง ที่เป็นอิสระปราศจากการควบคุมดูแลของผู้ปกครอง โอกาสที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงจึงมีความเป็นไปได้มากกว่า จึงทำให้มีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดมากกว่า

4.2 ลักษณะของชุมชน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของชุมชนกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน (สคมภ์ไม่ปรับ) พบว่า นักเรียนในกลุ่มที่อยู่อาศัยในย่านที่อยู่อาศัยจะมีแนวโน้มมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดต่ำกว่านักเรียนที่อยู่อาศัยในย่านอื่นๆและย่านเกษตรกรรม (คะแนนเฉลี่ย 3.5 เปรียบเทียบกับ 4.0 และ 4.0) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในเขตชุมชนแออัดหรือย่านธุรกิจต่างๆจะมีแบบอย่างของพฤติกรรมเสี่ยงให้เห็นได้ทั่วไปและนักเรียนในช่วงวัยรุ่นหากต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมเช่นนั้น โอกาสที่จะมีพฤติกรรมเสี่ยงย่อมมีมากกว่าผู้ที่อยู่ในชุมชนที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีกว่า และเมื่อปรับด้วยตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อม (สมการ 4) ก็ยังพบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเหมือนกับยังไม่ได้ปรับ และเมื่อปรับด้วยตัวแปรอื่นๆ ทางด้านประชากร สังคม และเศรษฐกิจแล้ว ก็ยังพบลักษณะคงเดิม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความสามารถในการอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย (Eta 0.07 เป็น Beta 0.08

0.03 และ 0.04 ตามลำดับ) แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวรวมกัน ไม่มีอิทธิพลต่อลักษณะของชุมชน และตัวแปรลักษณะชุมชนไม่มีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

4.3 การได้รับข้อมูลข่าวสาร

การศึกษาตัวแปรทางด้าน การได้รับข้อมูลข่าวสารกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน ในระดับ 2 ตัวแปร (สคมกัไม่ปรับ) พบว่าจะแนบเฉลี่ยของนักเรียนที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยาเสพติดมีแนวโน้มที่ต่ำกว่ากลุ่มที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร (คะแนนเฉลี่ย 3.2 เปรียบเทียบกับ 3.8) และเมื่อปรับอิทธิพลทางด้านประชากร และสิ่งแวดล้อม (สมการ 4 และ 5) ก็ยังพบความแตกต่างยังมีลักษณะคงเดิม และค่า Beta ไม่เปลี่ยนแปลงและเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อปรับอิทธิพลทางด้านประชากร สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และความรู้เรื่องยาเสพติด ในสมการที่ 8 พบว่า ความสัมพันธ์ยังคงเดิม โดยนักเรียนที่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารมีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดสูงกว่านักเรียนที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยาเสพติดอย่างชัดเจน (3.9 กับ 2.9) และค่า Beta เพิ่มขึ้นเล็กน้อย กล่าวคือ จาก Beta 0.04 เป็น 0.06 และความสัมพันธ์ยังคงเป็นไปตามสมมติฐาน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงอาจสรุปได้ว่า ตัวแปรการได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

ตัวแปรทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดสามารถอธิบายการผันแปรของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดได้ร้อยละ 1.4 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียนคือ ลักษณะการพักอาศัย ตัวแปรอื่น ๆ ที่เหลือไม่มีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

ความรู้เรื่องยาเสพติด

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องยาเสพติดก่อนปรับ พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนความรู้ต่ำก็จะมีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่คะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เมื่อปรับอิทธิพลของปัจจัยทุกๆ ด้าน ในสมการที่ 8 กลับพบว่าคะแนนไม่มีความแตกต่างกันมากนัก และกลุ่มที่มีคะแนนความรู้ต่ำและสูงก็มีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงใกล้เคียงกัน คือ 4.0 กับ 4.1 โดยค่า t ลดลงเล็กน้อยจาก 0.09 เป็น 0.07 แสดงว่าตัวแปรความรู้เรื่องยาเสพติดไม่ใช่ตัวแปรสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติดของนักเรียน จำแนกตามลักษณะทางสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยการวิเคราะห์จำแนกหมู่

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ปรับ	สมการ (ปรับ)								
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	
คะแนนเฉลี่ยทั้งหมด	586	3.8									
1. ลักษณะทางประชากร											
1.1 เพศ											
หญิง	306	2.4	2.5	-	-	-	2.5	-	2.7	2.8	
ชาย	280	5.3	5.1	-	-	-	5.1	-	5.0	5.0	
Eta/Beta		.41*	.36*				.36*	-	.32*	.30*	
1.2 อายุ (ปี)											
14-16	234	2.5	2.9	-	-	-	2.9	-			
17	224	4.8	4.5	-	-	-	4.5	-			
18-21	128	4.3	4.2	-	-	-	4.2	-			
Eta/Beta		.29*	.21*				.21*		(.86*)	(.86*)	
1.3 ขนาดครัวเรือน											
1-4	223	3.8	3.8	-	-	-	3.8	-	3.8		
5-6	261	3.6	3.6	-	-	-	3.6	-	3.6		
7-15	102	4.1	4.1	-	-	-	4.1	-	4.1		
Eta/Beta		.05	.05				.05	-	.05	(.14*)	

หมายเหตุ * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า

ค่าที่อยู่ใน ( ) เป็น ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยไม่ปรับฐาน (raw regression coefficient) ของตัวแปร เมื่อใช้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรผันร่วม (covariate) ในสมการ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
2. ลักษณะทางสังคม										
2.1 สภาพครอบครัว										
สมรส	508	3.8	-	3.9	-	-	-	3.9	3.8	3.9
อื่นๆ ⁽¹⁾	78	3.4	-	3.2	-	-	-	3.2	3.4	3.4
Eta/Beta		.04		.06				.06	.05*	.05
2.2 การศึกษาของบิดา										
ประถมต้นและต่ำกว่า	301	3.7	-	3.7	-	-	-	3.7	3.6	
ประถมปลาย-ม.ปลาย	192	3.7	-	3.8	-	-	-	3.8	3.8	
ม.ปลายขึ้นไป	93	4.1	-	3.8	-	-	-	4.1	4.2	
Eta/Beta		.04		.01				.04	.04	(.134)
2.3 การศึกษาของมารดา										
ประถมต้นและต่ำกว่า	371	3.7	-	3.7	-	-	-	3.6	3.6	
ประถมปลาย-ม.ปลาย	149	3.9	-	3.8	-	-	-	3.6	3.7	
ม.ปลายขึ้นไป	66	4.1	-	4.3	-	-	-	4.9	5.0	
Eta/Beta		.05		.05				.11	.13*	(.015)
2.4 กลุ่มเพื่อน										
ไม่ใช้ยา	434	3.4	-	3.4	-	-	-	3.3	3.3	3.4
ใช้ยา	117	5.5	-	5.6				5.6	5.4	5.4
อื่นๆ ⁽²⁾	35	2.6	-	2.6	-	-	-	3.0	3.9	4.0
Eta/Beta		.25*		.25*				.26	.23*	.23*

หมายเหตุ : (1) รวมผู้มีสถานภาพ หม้าย หย่าร้าง แยก

(2) รวม กลุ่มไม่แน่ใจ

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า

ค่าที่อยู่ใน ( ) เป็น ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยไม่ปรับฐาน (raw regression coefficient) ของตัวแปร เมื่อใช้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรผันร่วม (covariate) ในสมการ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
3. ลักษณะทางเศรษฐกิจ										
3.1 รายได้ครอบครัว										
0 - 5,000 บาท	174	4.5	-	-	4.6	-	-	4.6	4.2	4.2
5,001 - 10,000 บาท	184	3.3	-	-	3.5	-	-	3.5	3.5	3.6
10,001-20,000 บาท	131	3.3	-	-	3.2	-	-	3.2	3.6	3.6
20,001 บาทขึ้นไป	97	3.9	-	-	3.6	-	-	3.7	3.8	3.8
Eta/Beta		.15*			.15*			.15*	.07*	.08*
3.2 อาชีพของบิดา										
เกษตรกรรม	247	3.5	-	-	3.4	-	-	3.4	3.6	3.7
บริหาร	107	3.7	-	-	3.8	-	-	3.6	3.3	3.2
ค้าขาย	89	4.4	-	-	4.3	-	-	4.3	4.1	4.2
อื่นๆ	143	4.1	-	-	4.1	-	-	4.2	4.2	4.3
Eta/Beta		.09			.10			.10	.10*	.09
3.3 อาชีพของมารดา										
เกษตรกรรม	226	3.6	-	-	3.8	-	-	3.9	3.7	3.8
บริหาร	67	3.6	-	-	3.7	-	-	2.8	3.1	3.5
ค้าขาย	124	4.2			4.0			4.2	4.1	4.1
อื่นๆ	169	3.8	-	-	3.6	-	-	3.6	3.8	3.8
Eta/Beta		.06			.04			.11	.08	.09

หมายเหตุ (1) (2) รวมไม่ได้ทำงาน ช่าง กรรมกร บริการ พนักงานขับยานพาหนะ ไม่ทราบ
ไม่ตอบ

* มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
3.4 รายได้นักเรียน										
0-999 บาท	199	2.7	-	-	2.7	-	-	2.7	3.2	
1,000-1,999 บาท	297	4.1	-	-	4.1	-	-	4.1	3.9	
2,000 บาทขึ้นไป	94	5.07	-	-	5.0	-	-	4.9	4.5	
Eta/Beta		.23*			.23*			.22*	.12*	(.00 ^{*)}
4. ลักษณะทางสิ่งแวดล้อม										
4.1 ลักษณะการพักอาศัย										
พักกับบิดา มารดา	496	3.6	-	-	-	3.6	3.7	-	-	3.8
บุคคลอื่น ๆ	90	4.5	-	-	-	4.5	4.1	-	-	4.2
Eta/Beta		.09 [*]				.09 [*]	.04 [*]			.04
4.2 ลักษณะของชุมชน										
ย่านที่อยู่อาศัย	241	3.5	-	-	-	3.5	3.7	-	-	3.7
ย่านเกษตรกรรม	211	4.0	-	-	-	4.0	3.7	-	-	4.0
ย่านอื่น ๆ ¹	134	4.0				4.0	4.0			3.8
Eta/Beta		.07				.08	.03			.04
4.3 การได้รับข้อมูลข่าวสาร										
เคยได้รับ	557	3.2	-	-	-	3.1	3.2	-	-	2.9
ไม่เคยได้รับ	29	3.8	-	-	-	3.8	3.8	-	-	3.9
Eta/Beta		.04				.04	.04			.06

หมายเหตุ : * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือต่ำกว่า

1 รวมย่านชุมชนแออัด ย่านธุรกิจการค้า และย่านอุตสาหกรรม

ค่าที่อยู่ใน ( ) เป็น ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยไม่ปรับฐาน (raw regression coefficient) ของตัวแปร เมื่อใช้ตัวแปรนั้นเป็นตัวแปรผันร่วม (covariate) ในสมการ

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลักษณะทางประชากร/ สังคม/เศรษฐกิจ/ สิ่งแวดล้อม	จำนวน	ไม่ ปรับ	สมการ (ปรับ)							
			(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
<u>ความรู้เรื่องโรคเอดส์</u>										
ความรู้ต่ำ	238	4.2	-	-	-	-	-	-	-	4.0
ความรู้ปานกลาง	264	3.5	-	-	-	-	-	-	-	3.6
ความรู้สูง	94	3.9	-	-	-	-	-	-	-	4.1
Eta/Beta		.09								.07
R ²			.212 [*]	.068 [*]	.084 [*]	.014 [*]	.222 [*]	.157 [*]	.281 [*]	.297 [*]

หมายเหตุ * มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หรือต่ำกว่า